

til kommunerne og 197 mill. kr. til staten. Stigningen i skatteprovenu som følge af omlægningen vil i 1990 blive på 220 mill. kr., fordelt med 131 mill. kr. til kommunerne og 89 mill. kr. til staten. Det samlede nettoresultat for den offentlige sektor bliver en merudgift på 99 mill. kr., bestående af en kommunal besparelse på 9 mill. kr. og en statslig merudgift på 108 mill. kr. At det offentliges udgifter bliver relativt store i overgangsåret, skyldes dels, at skattefradraget får relativ stor betydning i de tre måneder bruttorevalideringsydelsen bliver udbetalt i 1990 og dels at alle unge under 23 år, der inden lovens ikrafttræden får § 42 hjælp, efter lovens ikrafttræden mindst vil være berettiget til halv revalideringsydelse med supplerende hjælp op til hidtidige § 42-niveau. Overgangsreglerne vil i øvrigt bevirke en yderligere merudgift i 1991 på 34 mill. kr., i 1992 på 13 mill. kr. i 1993 på 5 mill. kr., i 1994 på 2 mill. kr. og i 1995 på 1 mill. kr.

Merudgifterne ved indførelse af revalideringsydelsen skal ses i sammenhæng med de besparelser, der opnås ved at nedsætte varighedsgrænsen for at modtage sygedagpenge fra to til et år. På længere sigt forventes de to forslag samlet at give offentlige besparelser som følge af, at flere fastholdes i arbejdsstyrken i stedet for at modtage overførselsindkomster. Det er vanskeligt at kvantificere de langsigtede virkninger.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Forslaget giver mulighed for, at der kan fastsættes betaling, når enlige indkvarteres midlertidigt, selv om de ikke er omfattet af stk. 1, og for at der kan fastsættes betaling for flygtninges ophold i midlertidig indkvartering, når udgifterne afholdes af det offentlige. Det foreslås, at lejelovgivningens regler ikke skal finde anvendelse i disse tilfælde.

Herved kan det undgås, at midlertidigt indkvarterede personer i visse tilfælde får en utilsigtet økonomisk fordel. Bestemelsen får navnlig betydning i tilfælde, hvor den indkvarterede modtager en kontanthjælpsydelse, der skal dække såvel udgifter til underhold som til bolig, dvs. den foreslåede bruttorevalideringsydelse samt unge-ydelsen efter § 37, stk. 2, 2. pkt.

De to øvrige ændringer er konsekvensændringer.

Til nr. 3

Tilføjjelsen er nødvendig for at sikre at modtagere af kontanthjælp ikke får nedsat hjælpen efter 9 måneder, når der er truffet beslutning om at yde hjælp til dækning af nødvendige uddannelsesudgifter inden

der tilrettelægges en erhvervsplan, så en egentlig erhvervsrettet revalidering kan iværksættes.

Til nr. 4

Der er kun tale om en konsekvensændring, fordi § 42 ophæves, og hjælp til uddannelse m.v. ydes efter en ny § 43.

Til nr. 5

§ 42 ophæves, da det er mest hensigtsmæssigt at flytte revalideringsbestemmelsen til et særligt kapitel.

Til nr. 6

§ 43, stk. 1

Kriterierne for at få hjælp er de samme som efter den hidtidige bestemmelse i § 42, d.v.s. der skal være tale om personer med nedsat erhvervssevne. Hjælpen er fortsat subsidiær i forhold til hjælp efter anden lovgivning, forstået på den måde, at der kun kan ydes hjælp efter § 43, når andre støtteordninger ikke kan anvendes eller ikke er tilstrækkelige til at bringe den pågældende ind på eller tilbage til det almindelige arbejdsmarked.

§ 43, stk. 2.

Den foreslåede faste revalideringsydelse på dagpenge-niveau kan som nævnt under de almindelige bemærkninger kun ydes, når der er lagt en realistisk erhvervsplan. Ydelsen udbetales fra revalideringens iværksættelse. Det forudsættes, at den pågældende indtil iværksættelsen kan fortsætte på sit hidtidige forsørgelsesgrundlag, eksempelvis sygedagpenge eller kontanthjælp. Dette er i harmoni med dagpengeforslagets § 21, nr. 1, hvorefter sygedagpenge kan udbetales ud over 52 uger, når det må betragtes som overvejende sandsynligt, at revalidering vil blive iværksat. Revalideringsydelsen er A-skattepligtig og indkomstuafhængig (jf. dog stk. 5 om arbejdsindtægt), herunder uafhængig af ægtefælles indkomstforhold.

Til unge under 23 år foreslås i 2. punktum en særlig ydelse, som er harmoniseret med uddannelsesydelse efter anden lovgivning, dog således, at der kan dispenseres herfra i særlige tilfælde. Ydelsen foreslås fastsat til et beløb, der svarer til det halve af den foreslåede faste revalideringsydelse efter 1. punktum, således at incitamentet til at påbegynde en revalidering bevares.

Kommunerne bør dog i særlige tilfælde kunne dispensere herfra, f.eks. hvis der er tale om personer, som gennem forudgående tilknytning til arbejdsmarkedet har indrettet sig på et levestandard på minimum det højeste dagpengebeløb eller personer med store